

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 96/07
14.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Jovanke Kažić, Ljubice Milutinović, Milomira Nikolića i Branislave Apostolović, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA i drugih, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BA, advokat, radi poništaja otkaza ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž.1.br.48/06 od 23.6.2006. godine, u sednici veća održanoj 14.2.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž.1.br.48/06 od 23.6.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Senti P.1.br.39/04 od 28.12.2005. godine, usvojen je tužbeni zahtev tužilaca pa su poništeni otkazi ugovora o radu od 18.3.2004. godine i obavezan je tuženi da tužioce vrati na rad i rasporedi ih na poslove koje su obavljali po osnovu zaključenih ugovora o radu koji su bliže označeni u izreci. Istom presudom obavezan je tuženi da tužiocima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 428.720,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.12.2005. godine pa do isplate.

Okružni sud u Subotici je presudom Gž.1.br.48/06 od 23.6.2006. godine, delimično usvojio žalbu tuženog pa je prvostepenu presudu preinačio u delu u kome je obavezan tuženi da tužioce rasporedi na poslove koje su obavljali po osnovu zaključenih ugovora o radu bliže označenih u izreci, tako da je tuženi obavezan da tužioce rasporedi na radna mesta koja odgovaraju njihovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima. Istom presudom preinačena je i odluka o troškovima parničnog postupka, tako što je zahtev tužioca za naknadu troškova parničnog postupka iznad iznosa od 97.000,00 dinara a u preostalom delu žalbu tuženog je odbio i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv presude Okružnog suda tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 399. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz čl. 361. st. 2. tač. 9. ZPP na koju Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti a na druge bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se revizija može izjaviti se u reviziji ne ukazuje.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi je 8.3.2004. godine izvršio testiranje alkohola u organizmu tužilaca dregerom, pa je utvrđeno da su tužioci imali određenu količinu alkohola u krvi i to tužilac AA 0,15 promila, tužilja AA1 0,53 promila, tužilac AA2 0,42 promila, tužilac AA3 0,73 promila, tužilac AA4 0,40 promila i tužilac AA5 1 promil. Tužioci su upozoreni da su prekršili radnu disciplinu a nakon toga su im spornim odlukama tuženog otkazani ugovori o radu sa pozivom na čl. 101. st. 1. tač. 4. Zakona o radu, jer su prekršili radnu disciplinu utvrđenu ugovorima o radu koje su zaključili sa tuženim i to odredbom čl. 18. tač. 6. tač. 2.

Odredbom čl.18. tač. 6. tač.2. ugovora o radu zaključenih između tužilaca i tuženog propisano je da poslodavac zaposlenom može da otkáže ugovor o radu ako zaposleni ne poštuje radnu disciplinu, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca, odnosno ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze i to dolazak na rad u napitom stanju ili opijanje u toku rada. U postupku je utvrđeno da su tužioci započeli radnju konzumiranja alkohola, ali nađeno stanje količine alkohola u organizmu tužilaca ukazuje da nije došlo do opijanja. Obzirom na to i okolnost da je alkotest vršen pred kraj radnog vremena, pravilna je ocena nižestepeni sudova da tužioci nisu učinili radnje koje se mogu kvalifikovati kao dolazak na rad u napitom stanju i opijanje u toku rada, a konzumiranje alkohola tuženi nije predvideo kao element povrede ili povredu radne obaveze. Stoga su nižestepeni sudovi pravilno primenili materijalno pravo kada su sporne odluke tuženog o otkazu ugovora o radu tužiocima poništili i obavezali tuženog da tužioce vrati na rad i to na radna mesta koja odgovaraju njihovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima, kako je pravilno odlučeno u pobijanoj drugostepenoj presudi.

Odluka drugostepenog suda o troškovima parničnog postupka doneta je pravilnom primenom odredbe čl. 169. i 150. ZPP.

Revizijske navode tuženog kojima se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, Vrhovni sud Srbije nije

cenio jer se revizija iz tog razloga na osnovu odredbe čl. 398. st. 2. ZPP ne može izjaviti.

Sa navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci na osnovu odredbe čl. 405. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd